

РЕШЕНИЕ

№ 6361

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **4067** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 14553 от 26.04.2021 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 21007997 от 08.02.2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи чрез юрк.Х. против решение от 04.01.2021 г., постановено по НАХД № 11128/2019 г. по описа на СРС, НО – 136-ти състав, с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ № 1741219, издаден от СДВР, с който на Н. Б. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева на основание чл.189, ал.4, вр чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП

С депозираната жалба се навеждат доводи, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон, необосновано и явно несправедливо. Претендира се, че единствения мотив на съда е че нарушението не е било доказано с оглед на представената справка за собственост на автомобила. Посочва се, че санкционираното лице е имало възможност да представи декларация по чл. 189, ал.5 от ЗДвП, което то не е направило и е нелогично да не знае кой е управлявал автомобила на посочената дата. Моли решението да бъде отменено, а ЕФ да бъде потвърден. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, в случай, че надвишава нормативно определения минимум. В хода на съдебното производство, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - Н. Б. И., редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Н., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Въззивният съд е приел фактическата обстановка, отразена в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, а именно, че на 17.08.2017г.около 12:56 часа, с техническо средство SITRAFFIC L. E. 400 служителите на СДВР установили, че лек автомобил „А. А 4”, регистрационен [рег.номер на МПС] , при ограничение на скоростта – 80 км/ч, се движел в [населено място], „Околовръстен път”, с посока от бул. Братя Б. към [улица] км/ч или с превишена скорост от 36 км/ч, което е заснето с автоматизирано техническо средство № 003059047В66. За установеното нарушение е съставен обжалвания електронен фиш. Съдът е заключил, че видно от представена от АНО справка за собственост на процесния автомобил през годината на констатиране на нарушението-2017г., същият е имал двама собственици - Н. Б. И. и В. М. М.. Съдът е направил извода, че от събраните в о.с.з. гласни доказателства/показанията на свидетеля М./ се установявало, че В. М. М. потвърждава факта, че към 2017г.е притежавал процесния автомобил.

Горната фактическа обстановка се установява от приетата административно - наказателна преписка и от представената за собственост на автомобила справка, както и от събраните по делото гласни доказателства.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, съставът на СРС е достигнал до извода, че посоченото в електронния фиш, вменено на И. нарушение се явява недоказано, с оглед предоставената от справката за собственост на процесния автомобил информация относно лицата, чиято собственост е бил през 2017г. и липсата на каквито и да било данни, че към 17.08.2017г. собствеността и управлението са упражнявани именно от Н. Б. И., а не от или и от друго лице, предвид което АНО следвало да анулира издадения електронен фиш. Вместо да анулира електронния фиш и използва собствения си информационен ресурс или поне вместо това да изиска допълнителни данни от И. за посоченото обстоятелство, наказващият орган е бездействал. По този начин е било допуснато съществено процесуално нарушение, засягащо правилата за издаване на електронен фиш/анулиране на такъв, както и правото на защита на жалбоподателя. С тези мотиви въззивният съд е отменил атакувания електронен фиш.

Така постановеното решение е неправилно.

В електронния фиш като нарушена е посочена законовата разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, според която когато скоростта, която не трябва да се превишава е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай в електронния фиш е посочено, че става въпрос за пътен знак В26, който ограничава

скоростта до 80 км/ч. Установената скорост на пътното превозно средство е била 116 км/ч, превишението е 36 км/ч. В електронния фиш ясно е посочено, че санкционната разпоредба, на която е основано наложеното наказание е чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, според която водач, превишил разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв. В процесния случай превишението е 36 км/ч, попада именно в хипотезата на тази разпоредба, мястото където е констатирано нарушението е [населено място], „Околовръстен път”, с посока от бул.Братя Б. към бул.Ч. връх е в очертанятията на населеното място на [населено място], където според чл. 21, ал. 1 - МПС от категория В следва да се движи с 50 км/ч. В случая, посредством знак В26, максимално допустимата скорост, макар и в населено място е фиксирана на 80 км/ч.

Според чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Възможността собственикът на автомобила да посочи кое е лицето, на което е предоставил неговото управление по времето, когато е констатирано нарушението е регламентирано в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Тази възможност изрично е посочена в самия електронен фиш, ведно със срока, в който лицето, субект по електронния фиш следва да декларира надлежно пред ОД МВР кой е управлявал автомобила по време на извършване на нарушението, описано във фиша. Конкретният електронен фиш е получен лично от И. на 11.06.2019г. видно от приложената към административната преписка разписка. В предвидения по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП 14-дневен срок той не е посочила на наказващия орган кой е управлявал автомобила. Нещо повече, в жалбата до СРС той категорично заявява че това не е бил той, но отново не посочва кой е управлявал автомобила. След като санкционираното лице е пропуснало да направи надлежно такова волеизявление пред компетентния орган по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, възможността с такова възражение да осуети понасяне на отговорността за извършеното нарушение е преклудирана. Това е така, защото според чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът на превозното средство отговаря за извършеното с него нарушение. Ако собственикът посочи кой е управлявал автомобила, в ЗДвП е регламентирано производство по налагане на наказание именно на посоченото от собственика лице, като първоначално издаденият фиш се анулира. След като не е направил това, И. е препятствал възможността за приложение на предвидения в ЗДвП ред да бъде наложено наказание с електронен фиш на това друго лице, което е управлявало автомобила. От друга страна, както беше посочено по-горе, само по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП собственикът на автомобила, с който е извършено нарушението, може да посочи действително управлявалия го, при пропускане на срока възможността се преклудира и отговорността за извършеното нарушение се носи от собственика на МПС съобразно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП.

При събраните в производството доказателства, правилно административно наказващият орган е издал електронен фиш, като правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дееца. При безспорно установено нарушение, нарушител и неговата вина, при което и правилно и законосъобразно е издаден електронен фиш. Наложено е наказание съответствува на тежестта на извършеното деяние и на личността на нарушителя. Въззивният съд неправилно е отменил електронния фиш.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд, същият приема,

че след като са налице извършено административно нарушение, то издаденият електронен фиш като законосъобразен е следвало да бъде потвърден, поради което и атакуваното решение следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно постановено и вместо него да бъде потвърден издаденият електронен фиш.

При този изход на спора касационният ответник следва да бъде осъден да заплати на касатора разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид гореизложените мотиви и на основание чл. 221 АПК във вр.чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 04.01.2021 г., постановено по НАХД № 11128/2019 г. по описа на СРС, НО – 136-ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 1741219, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Н. Б. И., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: